

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

יב א מיי פ"ח מהל' תפלה הלכה ו' טו"ש"ע
 א"ח כי קמה סעף ב: יב ב מיי שם הלכה א: יד ג מיי שם הלכה י: יב ד טו"ש"ע א"ח כי תפת סעף ב וסימן תמנז סעף ב: פז ה מיי פ"ח מהלכות מגילה הלכה ז טור ש"ע א"ח כי תפיל סעף ב: יז ו ז מיי פ"ח שם הלכה ג טו"ש"ע א"ח כי תפיל סעף ב: יח ה מיי פ"ח מהלכות גריות הלכה ז ג ופי' מהל' תפילין ה"ל"ן טור ש"ע א"ח סימן כה סעף ב וסי' קמה סעף ב: יט ט ו מיי פ"ח מהל' מגילה הלכה ג טור ש"ע א"ח כי תפיל סעף ב: כ ב מיי פ"ח מהלכות תפלה הלכה ג סמג עש"י ע"י טו"ש"ע א"ח כי קול סעף א: כא ל מיי שם הלכה ד טו"ש"ע א"ח שם סעף ב: כב מ מיי פ"ח מהלכות שקלים הלכה ז: כג ג מיי פ"ח מהלכות בית המדרש ה"ל"ן: כד ס מיי פ"ח מהלכות כלל מקדש ה"ל"ן א: כה ע מיי פ"ח מהל' תפלה הלכה ה טור ש"ע א"ח כי קול סעף ב: כו פ מיי שם הלכה טו"ש"ע א"ח כי קול סעף א:

תנא מה שאין בן בתורה. פירושו שאין קורא אלא אחד ממאן קשיל למה שפירש רבינו משולם צפרק קמא דצנצא צמרא (דף טו. וס) ובהקומץ רצה (מנחות דף ל: וס) לשמונה פסוקים שבתורה יחיד קורא אומן פירושו יחיד קורא אומן שלא יקרא שליח צבור עמו צפרשת ויעל משה כשחזתמין את התורה וקשיל שהרי צימיהם לא היה שליח צבור קורא עמהם כדלמך הכל ועכשיו נמי לא התקינו אלא שלא לציני מי שאין יודע לקרות לכך נראה כמו שפירש רש"י בהקומץ יחיד קורא אומן לצדו ולא יהיו שנים מפסיקין וקוראין באתם שמונה פסוקים (שמתחילין מועל לפי שהוא תחילת הפרשה א: **ובבגידה** אפילו עשרה קורין ועשרה מתרגמין. רש"י מוחק מתרגמין לפי שאין מתרגמין מרגום צמתיים ונחמס מחקו דולאי יש תרגום אבל לא עשאו יהונתן אלא מימי התנאים נעשה א: **כנגד** תורה נביאים וכתובים. קשה דהא לקמן (דף טג.) אמר כנגד (י) שומרי הסף ו"ל דהתם לא היו עיקר התקנה דהא לא תקנו ארבעה כנגד הא שלשה שומרי הסף וקריס אחד ואיתא צירושלמי איכא קריס אחד שיושב (ה) ומתוך ההלכות מועמדין על עקנין ופ"ה לא תקנו כנגדו ש"מ דעיקר התקנה לא היתה אלא כנגד תורה ונביאים וכתובים: **אין** פוחתין מעשרה פסוקים בבהכ"ל. וא"ת והרי פרשת עמלק דליכא אלא תשעה פסוקים ו"ל דשאני פרשת עמלק דסידרא דיומא הוא ומפסיק עניני ציה ומש"ה אין לחוש דהכי נמי אמרינן לקמן (דף טג.) לזין מפסיקין פחות מכ"ח פסוקים והיכא דסליק עניניו קורין שפיר צפחות: אין

תנא מה שאין בן בתורה (ה) תנו רבנן בבתורה אחד קורא ואחד מתרגם ובלבד שלא יאחד קורא ושנים מתרגמין (ובבגידה אחד קורא ושנים מתרגמין ובלבד שלא יהו שנים קורין ושנים מתרגמין ובהלל הובמגילה אפילו עשרה קורין (ה) ועשרה מתרגמין מאי מעמא כיון דחביבה יהבי דעתייהו ושמיעי: במקום שנהגו לברך יברך: אמר אביי ולא שנו אלא לאחריה אבל לפניו מצוה לברך דאמר רב יהודה אמר שמואל (ה) כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא אמר רב נחמן בר יצחק אמר קרא יורין אחימעין דרך הככר ויעבר את הכושי אביי אמר מהכא (ה) והוא עבר לפנייהם ואיבעית אימא מהכא (ה) ויעבר מולך לפנייהם וה' בראשם לפנייה מאי מברך רב ששת מקטרויא איקלע לקמיה דרב אשי וברך מנ"ה לאחריה מאי מברך (ה) ברוך אתה ה' אלהינו מולך העולם (ה) (האל) הרב את ריבנו והרן את דיננו והנוקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו ברוך אתה ה' הנפרע לישראל מכל צרייהם רבא אמר האל המושיע אמר רב פפא (ה) הלכך נימריניהו מכל צרייהם האל המושיע: בשני ובחמישי בשבת במנחה קורין שלשה וכו': הני שלשה כנגד מ' אמר רב אסי כנגד תורה נביאים וכתובים רבא אמר כנגד כהנים ליום וישראלים אלא הא דתני רב שמי (ה) אין פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

וכנגד שלא יהא אחד קורא ושנים מתרגמין. וכל שכן שאין שנים קורין. ועמא משום דמרי קלי לא מיסתמעי: **וכנינא אפילו אחד קורא ושנים מתרגמין.** שהתרגום אינו אלא להשמיע לנשים ועמי הארץ שאינן מכירין בשלשן הקודש והתרגום הוא לנו להבדלים ובתרגום של תורה לריכין לנו לחזור שיהו מצינין את המלות אבל בשל נביאים לא קפדי עלייהו כולי האי: **ועשרה מתרגמין.** (א) לא גרסינן שאין תרגום צמתיים: **ויעבר את הכושי.** ויקדים את הכושי: **מקטרויא.** מקום: **מנ"ה.** על מקרא מגילה ושעשה נסים ושהסתינו: **וידבר עולה מן המנין.** וידבר ה' אל משה לאמר אלע"פ שאין ללמוד ממנו כלום: **בראשית נמי.** דמשמעני בשמים וצארין (ה) דכתיב צדק ה' שמים נעשו וצרות פיו כל צבאם: **מאמר הוא.** אף הן צמאמר נצרחו: (ע) נר מערבי. הוא נר אמצעי למאן דלמך נרות לפון ודרוס מוגמין הוי אמצעי משוך קימעא כלפי מערב מון משאל נרות דלמאן דלמך מערב ומזרח מוגמין לא משום דהוי מערבי השני כלפי מזרח הכי איתא צמנחות (ה) **סורמין.** כהנים את הלשכה. מותנין משקלי שנה זו לתוכה לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה: **אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות.** למול פני נר שצנף המנורה שהוא אמצעי היה מנלד פני ששה הנרות: **ראשון.** מן שלשה שקרא ארבעה פסוקים משוצת וכן שני וכן שלישי אס לא עשה הרשעון ועשה השני או אס לא קראו לא הרשעון ולא השני ארבעה פסוקים קרא אומן השלישי משוצת ואס י להן ריוח צפרשה וקראו כל אחד ארבעה פסוקים כולן יכנס אדם לביית הכנסת אחר שצריך ראשון ואס לא יצמע את האחרים מצרכין יאמר אין צרכה צמורה לפניה: **ומשום היוצאין.** ולא שמעו את החותם מנכין לאחריה והראשונים לא צרכו יאמרו היוצאים אין צרכה צמורה לאחריה: **כילד קורין.** גד' בני אדם: אין משיירין צפרשה נו'. לקמן (ה) מפרש טעמא. ואין מתחילין נמי לקמן (ה) אמרינן לה ומפרש טעמא: ליקרי

הנהגות הב"ח

(א) גבי עשרה קורין (ועשרה מתרגמין) מ"ח"מ וי"ב ס"ח אין זה: (ב) שם בשלש קופות של שלש שלש סאין סורמין כליל ותיבת שבהן נמחק: (ג) רש"י ד"ה ועשרה מתרגמין. י"ב עין לעיל דף ג פ"ח: (ד) ד"ה צמאמר וכו' וצארין מאמר הוא אף הן צמאמר נצרחו דמתי צדק וכו' כל צבאם הס"ד ואח"כ מה"ד ראשון מן שלשה וכו' שמתחילן הס"ד ואח"כ מה"ד סורמין את הלשכה הבהנים עתנין וכו' לכל השנה הס"ד ואח"כ מה"ד אל מול וכו' ששה הנרות הס"ד ואח"כ מה"ד נר מערבי וכו' צמנחות הס"ד ואח"כ מה"ד משום הנכנסין: (ה) תוס' ד"ה ויבגילה (ו) רש"י מוחק וצפרשה מתרגמין: (ז) ד"ה כנגד וכו' כנגד שלשה שומרי הסף וכו' דהא לא תקנו ארבעה שלשה כנגד שלשה שומרי הסף ואחד כנגד סריס אחד שאין בירושלים שיושב ומתין ההלכות ומעמידן על עקנין אלא סריס אחד ואפילו הכי:

מוסף רש"י

עובר לעשייתן. קודם, כמו ויעבור את הכושי, קדמו (פסחים ז:). ויעבר את הכושי. קדמו לזון לפניו (סוכה טז:). ויעבר מלכס לפנייהם. יקדים ללך בראש (פסחים ז:). כנגד עשרה בטלנין. בני אדם כשרים בעלין ממלאכתן לעסוק בצרכי צבור ולגא קדומין לביית הכנסת כדי שיהיו מזוין עשרה לנת התפלה ומתפרנסים משל צבור (ב"ב פב:). שבעת הנרות. שיהו מזוין תמיד צבית הכנסת שחמרת וערבת כדלמרינן במסכת נדרות (י) כיון שצא הקב"ה צבית הכנסת ולא מלא שם עשרה כיו' (לעיל ג:). בראשית נמי מאמר הוא. ואף על גב דלא כתיב ציה יאמר יחי שמים, כמאן דכתיב דמי, דלמריה נמי אביי ולא צדיק, דכתיב צדק ה' שמים נעשו (י"ה לז:). תורמין את הלשכה. ששלישי לתוכה שקלים שהציאו באלר וממלאין הוצרין מהן שלש קופות לחרומה לקנות מהן קרבנות צבור מתידין ומוספין (יח"ט טז:). אל מול פני המנורה. אמצעי עומד על גובה של מטרטה והסאל על הקנים, ומשמע מקרא דלומן שעל הקנים מלודות כלפי אומה של מערב (מנחות צח:). מכאן שאמצעי משובח. וקרא ארבעה והסאל ג' א' ג' (שם). מעלין בקדש ולא מורידין. מקרא ילפינן לה צמנחות בפרק שמי הלכה (שבת כא:).

מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין. רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין. רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם, ובראשית נמי מאמר הוא שנאמר בדברי ה' שמים נעשו. אמר רבא ראשון שקרא ארבעה משובח, דתניא אמר ר' יוסי למה היה כתוב בקופות שותרמין בהן את הלשכה אב"ג: לידע איזה מהן נתרמה ראשון שמצוה בראשון. פי' הקופה שהיה כתוב בה אל"ף היא היתה ראשונה ומן השקלים שבחמה קונין הקרבנות ומקריבין עד שישלמו, ועוד מן השניה ואחריה מן השלישית. אמצעי משובח, מן המנורה. אחרון משובח, מעלין בקדש ולא מורידין. שיבך רב פפא לראשון שקרא ארבעה. הפותח והחותם בתורה מברך לפניו והחותם ביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

כנגד תורה נביאים וכתובים.

קשה דהא לקמן (דף טג.) אמר כנגד (י) שומרי הסף ו"ל דהתם לא היו עיקר התקנה דהא לא תקנו ארבעה כנגד הא שלשה שומרי הסף וקריס אחד ואיתא צירושלמי איכא קריס אחד שיושב (ה) ומתוך ההלכות מועמדין על עקנין ופ"ה לא תקנו כנגדו ש"מ דעיקר התקנה לא היתה אלא כנגד תורה ונביאים וכתובים: **אין** פוחתין מעשרה פסוקים בבהכ"ל. וא"ת והרי פרשת עמלק דליכא אלא תשעה פסוקים ו"ל דשאני פרשת עמלק דסידרא דיומא הוא ומפסיק עניני ציה ומש"ה אין לחוש דהכי נמי אמרינן לקמן (דף טג.) לזין מפסיקין פחות מכ"ח פסוקים והיכא דסליק עניניו קורין שפיר צפחות: אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנין הני עשרה כנגד מ' א"ר יהושע בן לוי (ה) כנגד עשרה במלנין שבבית הכנסת רב יוסף אמר (ה) כנגד עשרת הדברות שנאמרו למשה בסיני (ה) רבי לוי אמר כנגד עשרה הילולין שאמרו דוד בספר תהלים (ה) ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי יניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (ה) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם אמר רבא (ה) ראשון שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי שקרא ד' משובח רש"י שקרא ד' משובח דתני (ה) בשלש קופות של שלש (ה) סאין שבהן תורמין את הלשכה והיה כתוב עליהן אב"ג (ה) לידע איזו מהן נתרמה ראשון להקריב ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקרא ארבעה משובח דתניא (ה) א"ל מול פני המנורה ואחרון שקרא ארבעה משובח משום (ה) מעלין בקדש ולא מורידין רב פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גובר וקרא ראשון ארבעה ושבתיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיפין: תנא הפותח מברך לפניו והחותם מברך לאחריה (ה) והאידנא דכולהו מברכי לפניו ולאחריה היינו מעמא דתקינן רבנן גזירה משום הנכנסין ומשום היוצאין: בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': בעא מיניה עולא בר רב מרבה פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (ה) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי דהויין תמניא פסוקי היכי נעביד ניקרי תרי תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי (ה) ואין משיירין בפרשה פחות משלשה פסוקין ניקרי ארבעה פשו להו שבעה וביום השבת הויין תרי ובראשי חדשים הויין תרי ניקרי תרי מהא וחד מהנך אין

פוחתין מ' פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן